

РЕШЕНИЕ

№ 1910

гр. Пловдив, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Доника Ил. Тарева ПехлиИ.ова

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Доника Ил. Тарева ПехлиИ.ова
Административно наказателно дело № 20225330203667 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от "****" *** ЕИК ***, *** от А.Н.К. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504305495, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на основание чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) на жалбоподателя е наложена "имуществена санкция" в размер на 1800.00 (хиляда и осемстотин) лева за нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДВП.

Жалбоподателят „****“ *** моли да се отмени Наказателното постановление, по съображения, изложени в жалбата. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не изпраща представител.

Въззиваемата страна Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, представлявана от юрисконсулт И. В., намира електронния фиш за законосъобразен и иска неговото потвърждаване. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

На 07.10.2020 г. в 11: 16ч. в Община Родопи, на път, включен в обхвата на платената пътна мрежа - Републикански път, А-1 км 107+663, с посока намаляващ километър, било установено движение на ППС, в. "****" с рег. №***, с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 50000 за което изцяло не е била заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като нямало валидна маршрутна такса или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 20212, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1 км 107+663.

Установено било, че собственикът, на когото е регистрирано ППС, е жалбоподателят "****" ЕИК ***, *** от А.Н.К., срещу който бил съставен процесният ЕФ, като същият бил санкциониран на основание чл. 179, ал. 3а вр. чл. 187а ал. 1 и 2, т.2, от ЗДвП с налагане на административно наказание имуществена санкция в размер на 1800.00 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 5 и 7 вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от приложените по преписката и събраните по делото доказателства, които съдът кредитира като обективни и непротиворечиви – Свидетелство за регистрация част I на ППС с рег. №***, Свидетелство за регистрация част I на ППС с рег. №№***, Тристранен договор от *** г., ведно с приложение към него, писмо от "****" ЕИК *** до „*** и *** от ***, копие от Решение № 1685/13.10.2021 г. по АНД № 5228/21 г. по описа на РС – Пловдив, копие от Решение № 109/10.03.2022г. на Административен съд –

Пловдив, Заповед № ***, Становище от отдел“ ***, писмо от Дружеството *** с вх.№ *** г. по описа на съда, доклад, създаден от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал. 3 от ЗДВП за установено нарушение, статични изображения /снимки -2 бр./ към доклада, създадени от електронната система за събиране на пътни такси на ППС с рег. №***, справка за собственост на МПС с рег. №***, Заповед № *** г. на и.д. Представител на Управителния съвет на АПИ, ведно с приложения №1, №2, №3 и №4 към нея, представляващи образец на ЕФ и Протокол *** от заседание на Управителния съвет на АПИ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Обжалваният в настоящото производство електронен фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДВП за задължителните реквизити на съдържанието си. В същия са посочени: мястото – община Родопи, път А-1 км 107+663 в посока намаляващ километър; датата – 07.10.2020 г.; точният час на извършване на нарушението – 11: 16 часа; регистрационният номер на пътното превозно средство – №***; собственикът – “****“ *** ЕИК ***, описание на нарушението – движение на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени задълженията във връзка със заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, нарушените разпоредби – чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 вр. с чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т.2 от ЗДВП, разяснена е възможността за заплащане на компенсаторната таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, с което санкционираният да се освободи от понасянето на административнонаказателна отговорност, размерът на имуществената санкция – 1 800 лева, срокът и начините за доброволното ѝ заплащане – четиринадесет дневен срок, в БНБ, по указаната банкова сметка.

Издаденият ЕФ съответства на образецът на ЕФ, одобрен по надлежния ред, за което в преписката са представени Протокол *** от заседание на УС на АПИ от 09.09.2021 г., както и Заповед № *** г. на и. д. Председател на УС на АПИ.

По приложението на материалния закон съдът намира, че от събраните и проверени по делото доказателства се установява по категоричен начин, че

жалбоподателят "****" *** е извършил административното нарушение, за което е санкциониран с обжалвания електронен фиш. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 10б, ал. 4 от Закона за пътищата /ЗП/ за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние. Относно таксата за изминато разстояние, или тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, заплащането ѝ дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му. Начините за изчисляване и заплащане на дължимите тол такси се определят в Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние. Въпреки това от постъпилото писмо от *** /л.39 по делото/ се установява, жалбоподателят да не е изпълнил задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата по нито един от посочените по-горе начини.

В тази връзка съдът приема за доказано от обективна страна въз основа на доклада по чл. доклад по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с приложения към него 2 броя статични изображения във вид на снимков материал, че ППС в. „ ****“ с рег. №*** на дата 07.10.2020 г. в 11: 16 часа се е движил по път А-1 км

107+663 в посока намаляващ километър. Тези обстоятелства не са и спорни между страните, като възраженията на жалбоподателя са за това да е изпълнил надлежно задължението си за заплащане на дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Докладът е редовен, поради което съдът зачита присъщата му доказателствена стойност и той служи като доказателство за отразените обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.

Нарушението е довършено от обективна страна, тъй като освен неизпълнение на задължението за заплащане на дължимата тол-такса, по делото се доказва и фактът на реалното ползване на участък от платената пътна мрежа от това превозното средство, за което не е изпълнено задължението за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Въпреки горното, при извършената служебна проверка съдът намира, че при издаване на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи основание за отмяна. В електронния фиш деянието на жалбоподателя е квалифицирано като нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Според нормата чл. 139, ал. 5 от ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП гласи, че: "Водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице". Жалбоподателят не притежава качеството „водач“ и санкцията му е наложена в качеството на собственик на процесното ППС. Това налага разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП да отпадне от правната квалификация на нарушението, тъй като тя е неотнормирана към юридическите лица - собственици на превозните средства, с които е извършено нарушението.

Освен това, още е посочена като нарушена и разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, регламентираща задължение за собствениците на МПС да не допускат движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Както обаче се изясни по-горе, субект на нарушението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е водачът на пътното превозно средство, докато субект на нарушението по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е собственикът на същото. По смисъла на параграф 6, т. 25 от ДР на ЗДвП водач е лицето, което управлява пътното превозно средство и който несъмнено може да е само физическо лице, докато за собственикът такова ограничение няма. С цитираните норми се създават правни задължения за различни правни субекти - за водач на пътното превозно средство и за собственик на МПС. Волята на наложилите имуществена санкция административнонаказващ орган относно субекта на отговорността обаче не следва да се извлича по тълкувателен път или от установеното пред съда, а да е изложена в атакувания акт по недвусмислен начин.

На следващо място е посочена цифрово като основание за налагане на санкцията разпоредба на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която гласи, че на водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се налага глоба в размер 1800 лв. Извършена е превръзка с разпоредбата на чл. 187а ал. 1 от НК, въвеждаща оборима презумпция за подобен род нарушения в случаите на отсъствие на нарушител да се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а когато в СРППС е вписан ползвател, от последния. Налагането на санкцията цифрово е обвързана и с ал. 2, т. 2 на посочената норма, съгласно която ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на

пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: по чл. 179, ал. 3а – в размер 1800 лв.

В случая електронният фиш е издаден за нарушение, констатирано при управление на МПС, което не е спорно да е собственост на юридическо лице. Като собственик на когото е регистрирано ППС/ползвател в същия е посочен *** на дружеството - А.К., индивидуализиран с ЕГН. При това отразяване във фиша и при своеобразното смесване в цифровото описание на нарушението и приложимите санкционни разпоредби на такива, относими някои само за физически лица – водачи, ползватели или собственици ФЛ / чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3а, чл. 187а ал. 1 от НК/, а други за ЮЛ и ЕТ /чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и чл. 187а ал. 2, т. 2 от ЗДвП/ не става ясно кое е санкционираното лице – ЮЛ "****" ***, неговия *** А.Н.К. или пък последния като ползвател. Действително наложена е имуществена санкция, относима за ЮЛ, но волята на наложилия същата относно субекта на отговорността не следва да се извлича по тълкувателен път от установеното пред съда, а да е изложена в атакувания акт по недвусмислен начин.

Така се приема и в практиката на контролиращата съдебна инстанция Решение № 1021 от 20.05.2021 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 222/2021 г. и Решение № 1255 от 28.06.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 1032/2022 г.

При установените по делото факти за собствеността на автомобила, липсата на възражения за вписан ползвател в СРМПС и друго лице, водач, извършило нарушението, нарушената разпоредба е тази на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съдържаща конкретно задължение за собственика на превозното средство да не допуска движението му по път от платената пътна мрежа, ако не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната за категорията му такса по чл. 10, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че съответстващите съобразно конкретиката на процесното деяние санкционни разпоредби са тези по чл. 179, ал. 3б вр. с чл. 187а, ал. 2 т. 3 от ЗДвП. Нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща санкциониране на собственик ЮЛ, допуснал движението на ППС, без преди това да заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата

с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв. Чл. 187а, ал. 2 т. 3 от ЗДвП регламентира налагане на административно наказание "имуществена санкция" за извършено нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, когато собственик на ППС е ЮЛ.

Съгласно т. 1 от ТР № 8 от 16.09.2021 г. на Общото събрание на Първа и втора колегия на ВАС в производството по реда на раздел Пети, глава Трета от ЗАНН районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без изменение на обстоятелствата на нарушението. Приетото в ТР изрично е разписано и с разпоредбата на чл. 63, ал. 7 от ЗАНН, според която съдът изменя акта по чл. 58д, между които е и електронният фиш, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В конкретния случай обаче съдът не би могъл да преквалифицира нарушението, подвеждайки го под санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, тъй като тя предвижда същото по вид, но по-голямо по размер наказание от предвиденото в 179, ал. 3а от ЗДвП.

За пълнота следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя копия от Решение № 1685/13.10.2021 г. по АНД № 5228/21 г. по описа на РС – Пловдив, копие от Решение № 109/10.03.2022г. на Административен съд – Пловдив, касаят различна фактическа обстановка и различно нарушение.

Във връзка с изложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен като неправилен.

При този изход на спора на основание чл. 63д ЗАНН, право на разноски би имал жалбоподателят. Жалбоподателят обаче не е бил представляван от представител, въпреки че поделото има представени две пълномощни и не е направил искане за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното и на осн. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № 8504305495, издаден от Агенция "Пътна инфраструктура", с който на "****" *** ** от А.Н.К., на основание чл. 179, ал. 3а вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложена "имуществена санкция" в размер на 1800.00 (хиляда и осемстотин) лева за нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 7 вр. с чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____